

sigt. Det gælder lige fra produktionen hos den enkelte landmand eller fisker til forbrugernes store udvalg af højt forædlede fødevarer, eller populært sagt fra jord/hav til bord.

Samtidigt har debatten også rejst spørgsmålet, om i hvilket omfang forbrugernes krav og forventninger til fødevarerne bliver tilgodeset.

Gennem denne debat har det vist sig, at de hidtidige strukturer i den offentlige administration og kontrol på området ikke længere er tidssvarende.

Det er regeringens opfattelse, at hele fødevarereproduktionen og -forarbejdningen skal ses under eet. Dette gælder lige fra råvarens tilblivelse, via forarbejdningsleddene og til detailforhandlingen. Eventuelle problemer skal kunne spores gennem hele processen, således at løsningen kan søges så tæt på kilden som muligt.

Etableringen af Fødevarerministeriet ved regeringsomdannelsen den 30. december 1996 skal ses som et udtryk herfor. Det første led i processen har været etableringen af det nye Veterinær- og Fødevarerdirektorat pr. 1. juli 1997.

I denne situation har Regeringen med nærværende redegørelse ønsket at fremlægge hovedlinierne i sin fødevarerpolitik.

2. FØDEVAREPOLITIKKENS RAMMER

A. Nationalt

Fødevarereproduktionen i bred forstand, dvs. inklusive primær produktionen, hører til blandt de tættest regulerede erhvervsområder inden for dansk ret. Alene for forarbejdningssektoren er der i øjeblikket syv selvstændige love, med cirka 125 tilhørende bekendtgørelser og cirka 600 cirkulærer, vejledninger m.v. Regelmassen er tilvejebragt over en lang årrække, og tildels ud fra meget forskellige hensyn.

Der skal stilles strenge krav til fødevarereproduktion og -salg af hensyn til fødevarersikkerheden. Men reglerne skal være enkle og klare, så forbrugerne og producenterne bedre kan overskue dem. Derfor vil regeringen i begyndelsen af 1998 fremsætte forslag til en samlet fødevarerlov, der skal udgøre den samlede ramme for den danske fødevarereproduktion og forarbejdning.

Fødevarereproduktion og fødevarersikkerheden bør dog ikke styres alene gennem lovgivning. Regeringen har derfor nedsat det Rådgivende

Fødevarerudvalg, der består af repræsentanter for alle de involverede parter på området.

Udvalget har til formål at rådgive fødevarerministeren såvel i EU-spørgsmål som i andre fødevarerpolitiske spørgsmål. Fødevarerudvalget vil på grundlag af offentliggjorte kontrolresultater blive rådspurgt om kontrolstrategien inden for fødevarersektoren. Endelig vil Fødevarerudvalget have til opgave at medvirke til den fødevarerpolitiske debat og bl.a. arrangere høringer og andre bredere diskussioner om fødevarerpolitiske emner.

B. EU

Også på EU-plan er fødevarerområdet meget tæt reguleret, blandt andet som følge af den nødvendige harmonisering i forbindelse med etableringen af det indre marked. Den tætte EU-regulering indebærer, at råderummet for den nationale lovgivning på området er begrænset.

Reguleringen af fødevarerområdet er i EU-Kommissionen delt mellem flere generaldirektorer. Denne opdeling mellem forskellige generaldirektorer med hver sin reguleringsfilosofi har bl.a. bevirket, at lovgivningen er blevet unødigt kompliceret. Kommissionen har derfor i erkendelse heraf taget initiativ til at forenkle og sammenskrive reglerne på området. Forenklingen forventes hverken at medføre en substansmæssig ændring i forhold til gældende ret eller en sænkning af beskyttelsesniveauerne, og regeringen ser derfor positivt på Kommissionens initiativ.

Kommissionen har også – bl.a. i lyset af kogalskabssagen – taget initiativ til at etablere en egentlig fødevarerpolitik. Første skridt har været offentliggørelsen af en hvidbog om forbrugersikkerhed og en grønbog om fødevarerpolitik i maj 1997. Regeringen ser meget positiv på grønbogen, da den er første tiltag fra Kommissionens side på at skabe en samlet forbrugerpolitik på fødevarerområdet.

Dette skift i retning af en væsentligt mere forbrugerorienteret politik afspejles også i Amsterdamtraktaten, hvor der i artiklerne 152 og 153 netop tages udgangspunkt i, at hensynet til beskyttelsen af den offentlige sundhed skal have en meget høj prioritet inden for alle traktatens politikområder. Traktaten forudsiger således, at Europaparlamentet inddrages i alle beslutninger på de veterinære og plantesundhedsmæssige områder, som direkte tager sigte på at beskytte den offentlige sundhed, således